

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/76/2016
Identifikačné číslo spisu:	2516203297
Dátum vydania rozhodnutia:	05.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2516203297.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Dariny Ličkovej, v právnej veci žalobcu: AB Contact, s. r. o., Kukučínova 8, Piešťany, IČO: 36 257 753, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Galovou, E. Belluša 6936/10, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Bodet & Horstmattress ticking Verwaltungs s. r. o., J. Zigmundíka 1489, Vrbové, IČO: 36 269 727, zast. advokátskou kanceláriou bnt attorneys-at-law, s. r. o., so sídlom Cintorínska 7, 811 08 Bratislava, IČO: 25 886 978, o určenie vecného bremena vydržaním a zriadením vecného bremena, ako aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/102/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. októbra 2016 č. k. 31Cob/106/2016-121, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave uznesením z 12. októbra 2016 č. k. 31Cob/106/2016-121 zmenil odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/102/2016-96 zo dňa 28. 06. 2016 tak, že žalovanému uložil povinnosť strpieť (umožniť) žalobcovi právo prechodu a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu cez parcelu „C evidovanú na katastrálnej mape ako pare. č. XXXX/X o výmere 14 400 m², zastavané plochy a nádvoría v kat. území Z., vo vlastníctve žalovaného, zapísané na LV č. XXXX Okresného úradu Piešťany, katastrálny odbor pre katastrálne územie Z., a to v rozsahu podľa geometrického plánu č. 182/2016 vypracovaného geodetickou kanceláriou Roman Klčo zo dňa 13. 05. 2016 úradne overeného Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom dňa 14. 06. 2016 pod č. 431/16, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sa, na rozdiel od súdu prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie nie náležitým spôsobom odôvodnil, zaoberal otázkou, či sú splnené podmienky pre jeho nariadenie, a to osvedčenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, ako aj vznik bezprostredne hrozacej ujmy, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto podmienky sú v danom prípade

naplnené. Z dikcie zákona vyplýva, že dočasná úprava musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkoví osvedčená vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi je osvedčené aj ohrozovanie alebo porušenie konkrétneho práva žalobcu, ktorému je možné do rozhodnutia vo veci samej poskytnúť ochranu pred neodkladným opatrením. Pod potrebou dočasnej úpravy treba rozumieť taký stav vo vzťahu účastníkov, ktorí neznesie odklad. Odvolací súd mal za to, že vydanie neodkladného opatrenia nezasiahne do majetkových a vlastníckych práv žalovaného, ani sa mu žiadnym spôsobom nezamedzí v podnikateľskej činnosti a nariadením neodkladného opatrenia sa mu neprimerane neobmedzia jeho práva, pričom vo vzťahu k žalobcovi vydaním tohto neodkladného opatrenia budú dočasne upravené pomery účastníkov, a tiež sa zamedzí nebezpečenstvu vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá by mohla vzniknúť žalobcovi. Odvolací súd uzavrel, že žalobca osvedčil nárok na vydanie neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 C. s. p. zmenil a návrhu vyhovel.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 16. 11. 2016 (poštou) dovolanie tvrdiac, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.), pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, v tomto prípade žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Napriek tomu, že Krajský súd v Trnave rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, neumožnil žalovanému, aby sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril, keďže ho v danej veci o ničom neinformoval. Postupom Krajského súdu v Trnave tak došlo vo vzťahu k žalovanému k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, ktoré je imanentnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR poskytujú obdobné záruky, a to že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom (viď II. ÚS /07). Navrhol preto, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň požiadal podľa § 412 ods. 1 C. s. p. o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému podať dovolanie nie je prípustné.

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. V predmetnej veci bolo konanie o žalobe žalobcu, v rámci ktorej podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, začaté ešte pred 1. júlom 2016. Súd prvej inštancie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol ešte pred 1. júlom 2016, odvolací súd rozhodoval po 01. 07. 2017. Dovolanie žalovaného bolo podané už za účinnosti C. s. p.

7. Podľa ustanovenia § 471 ods. 1 C. s. p. predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona (myslí sa C. s. p.) o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

8. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti podaného dovolania žalovaného.

9. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, ale o zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

13. Podľa § 357 písm. d/ C. s. p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

14. Z vyššie uvedených ustanovení C. s. p., ktoré je potrebné aplikovať v danej právnej veci, keďže ide o rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (predtým predbežného opatrenia) vyplýva, že § 421 ods. 2 C. s. p. neumožňuje podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by zmenil alebo potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, i keď by boli splnené podmienky uvedené v § 421 ods. 1 písm. a/ alebo c/ C. s. p. Prípustnosť dovolania preto podľa § 421 C. s. p. v tejto veci nie je daná.

15. Dovolací súd ďalej skúmal, či prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je daná podľa § 420 C. s. p. a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania daná nie je ani podľa § 420 C. s. p.

16. Prípustnosť dovolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení podľa § 420 C. s. p. (z dôvodov zmätočnosti) by bola daná len v prípade, ak by išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí.

17. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

18. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

19. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovaného nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím ktorým sa konanie končí. Predmetné neodkladné opatrenie bolo navrhované, aj vydané, počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe. Nie je preto daná prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p.

20. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.